Broj: S1 3 U 036835 20 U
Sarajevo, 01.02.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja RKM CONSULTING d.o.o. Živinice, kojeg zastupaju punomoćnici Nusret Mešić i Nefiza Mešić, advokati iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-01-07.1-1494-6/20 od 05.08.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 01.02.2022. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, pobijano rješenje Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01-07.1-1494-6/20 od 05.08.2020. godine se poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana prijema presude, dok se u preostalom dijelu potraživanih troškova zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01-07.1-1494-6/20 od 05.08.2020. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena protiv tenderske dokumentacije broj:99/19T od decembra 2019. godine, u postupku javne nabavke buldožera ugovornog organa ZP „Rudnik i termoelektrana Ugljevik" a.d. Ugljevik i odbijen je zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi da se osporena odluka ne može pravilno ispitati, jer sadrži brojne nedostatke, od kojih je naveći taj da

obrazloženje ne sadrži pobrojane i ocijenjene razloge za donesenu odluku, jer samo pozivanje na ranije odluke, bez stvarnog razmatranja žalbenih navoda, nije pravilno ni zakonito, a tužitelj nije niti bio stranka u predmetu na koji se tuženi poziva. Ukazuje da je u skladu sa odredbom člana 117. ZJN, tuženi bio dužan shodno primijeniti odredbe Zakona o upravnom postupku, te nadalje citira članove 233. stav 1. i 2. ZUP-a. Ističe da tuženi nije postupio u skladu sa citiranim članovima, jer je obrazloženje osporenog akta veoma šturo i nejasno, ne može se ispitati, jer se ne vidi na kojim zaključcima se zasniva odluka, te se stiče utisak da je tuženi čak odbio da rješava po žalbi i da se nije upustio u meritum stvari. Ističe da je svaki predmet, pa i konkretni, različit po više elemenata, te je, postupajući organ, dužan brižljivo ocijeniti činjenice i ne može se pozivati na svoje ranije odluke, odnosno dužan je uvijek dati posebno obrazloženje svakom predmetu, u suprotnom čini povredu postupka. Ukazuje da se tuženi u osporenom rješenju nije pozvao ni na izjašnjenje ugovornog organa. Ističe da se tuženi pogrešno poziva na odredbu člana 104. stav 2. ZJN obzirom da se navedena odreda odnosi na situaciju u kojoj žalitelj traži od tuženog da uporedi ili ima u vidu žalbene navode drugih žalitelja u istom postupku. Navodi da se iz obrazloženja osporenog akta ne razaznaje kojim se zaključcima tuženi vodio pri odbijanju žalbe, jer pozivanje na ranije odluke, bez navođenja konkretnih razloga tih odluka, nije dovoljno. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH i ugovorni organ ZP „Rudnik i termoelektrana Ugljevik" a.d. Ugljevik su predložili da se ista odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi da je ugovorni organ ZP „Rudnik i termoelektrana Ugljevik" a.d. Ugljevik, pokrenuo postupak javne nabavke buldožera, za koji je Obavještenje o nabavci broj: 1276-1-1-1-1053-3-635/19 od 17.12.2019. godine, objavljeno na portalu javnih nabavki. Tužitelj je nakon preuzimanja tenderske dokumentacije izjavio žalbu, koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizilazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je utvrdio da je rješenjem tuženog broj: JN2-01-07.1-304-13/20 od 15.05.2020. godine, odbijena žalba žalitelja „NGH" d.o.o. Tuzla, a predmet iste je bilo odlučivanje po istim žalbenim navodima, te je na osnovu člana 104. stav 2. Zakona o javnim nabavkama, zaključio da nije potrebno odlučivati o takvim navodima.

Odluka tuženog organa je nepravilna i nije utemeljena na zakonu.

Osnovano tužitelj tužbom ukazuje da u postupku koji je prethodio donošenju konačnog upravnog akta, nije postupljeno po pravilima postupka, te je pogrešno primijenjen Zakon o javnim nabavkama. Naime, kako to iz stanja spisa proizilazi, tužitelj je izjavio žalbu protiv tenderske dokumentacije, koju je tuženi odbio, obzirom da je već donio rješenje kojim je odbio žalbu žalitelja „NGH" d.o.o. Tuzla, izjavljenu također protiv tenderske dokumentacije.

Ovo vijeće ukazuje da se radi o žalbama dva različita ponuđača, te da odredba člana 104. stav 2. ZJN, kojom je propisano da URŽ nije dužan kontrolisati činjenično i pravno stanje, koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku javne nabavke, ne daje mogućnost tuženom za donošenje odluke kojim odbija žalbu, pozivajući se pri tome samo na svoje ranije rješenje. Kod ovakvog stanja stvari, tuženi je bio dužan odlučiti o osnovanosti žalbe tužitelja, izjavljenoj protiv tenderske dokumentacije.

Imajući u vidu navedeno, ovo sudsko vijeće zaključuje da tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, u postupku po žalbi žalitelja, nije postupio u skladu relevantnim odredbama Zakona o javnim nabavkama, odnosno, u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH" broj:29/02 do 53/16), a posebno imajući u vidu član 9., u vezi sa članom 13. citiranog Zakona, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Sud nije mogao raspraviti spor na osnovu činjenica utvrdjenih u upravnom postupku, iz razloga jer su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, izveden je pogrešan i nepravilan zaključak, na način da je tuženi odbio žalbu tužitelja, izjavljenu protiv tenderske dokumentacije, iako nije utvrdio sve relevantne činjenice i proveo dokaze neophodne za donošenje pravilne i zakonite odluke u žalbenom postupku. U konkretnom slučaju, tuženi je drugostepeni organ, koji je dužan da utvrđuje materijalnu istinu, pa je u postupku odlučivanja po žalbi, odluku morao donijeti nakon kompletiranja neophodne dokumentacije i utvrđivanja svih relevantnih činjenica, kao i svih dokaza bitnih za donošenje odluke po žalbi, što je imalo za posljedicu bitne povrede Zakona o upravnom postupku. Nadalje, članom 9. Poslovnika o radu Ureda za razmatranje žalbi, propisano je da se odluka u postupku donosi nakon kompletiranja neophodne dokumentacije i utvrđivanja svih relevantnih činjenica, kao i svih dokaza bitnih za donošenje odluke po žalbi. Imajući u vidu naprijed navedeno, ovo sudsko Vijeće nije moglo sa sigurnošću ispitati, zakonitost i pravilnost osporenog rješenja niti je moglo raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, zato što su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, izveden pogrešan i nepravilan zaključak na način što je tuženi samo paušalno odbio žalbu kao neosnovanu. Tuženi nije odgovorio na žalbene prigovore, iako je kao drugostepeni organ to dužan učiniti u smislu odredbe člana 233. Zakona o upravnom postupku.

Ispitujući pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovo vijeće je ocijenilo da je tuženi donošenjem rješenja počinio bitnu povredu pravila postupka iz člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 53/16). Ova odredba obavezuje donosioca rješenja da u obrazloženju navede dokaze koje je proveo i činjenično stanje utvrđeno na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu, kao i pravne propise na osnovu kojih je riješena predmetna upravna stvar. Osporeno rješenje, međutim, ne sadrži razloge koji su odlučni za donošenje odluke.

U ponovnom postupku tuženi organ će imati u vidu istaknute prigovore Suda i otkloniti uočene nedostatke, pravilno i potpuno utvrditi činjenično stanje, nakon čega će donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

Troškove postupka Sud je dodijelio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH. Dosuđeni troškovi se sastoje od naknade za sastav tužbe sa obračunatim PDV-om od 17%, u iznosu od 280,80 KM, te troškova takse na tužbu u iznosu od 100 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM. Sa potraživanjem preko dosuđenog iznosa tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, pa tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu sa odredbom člana 19., a ne člana 12. Tarife F BiH.

Obzirom na navedeno, Sud je primjenom odredbi člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo